

מצב רוהו מרומס...

אחרי גלוח הוא משתמש בפטרלון. פיטרלון מרענן ומחטה את העור אס בתער או במכונה אחרי הגלוח.

פיטרלון

מרחיק פצעונים ומונע גרויי עור, אחר שמוש בפטרלון, עורך יהיה חלק וגמיש. להשיג בבתי מרקחת ופרפומריות.

פרסום "אוקיי"

בית-החרושת לרהיטים ב.ג. את א. לווינשטיין

שולח את ברכתיו לשנה החדשה לכל הלקוחות שימצאו בבית-המסחר לווינשטיין ריהוט חדיש וריהוט משדרי בקווים חדישים לפי תכניות ובביצוע האדריכלים המעולים ביותר.

בית החרושת: ת"א מרכז וולובלסקי רחוב מס' 2 בתי המסחר: ת"א רח' הרצל 43, רח' דיזנגוף 85

מתנת החג הנאה ביותר מגן רוה לקטנוע אצל מ.נ.ח. המומחה לוספות ולמברטות, מרחוב הרצל 82, תל-אביב. עם התקרב הסתיו אל תצא לדרך או לטיול מבלי להצטייד במגן-רוה מעולה. מ.נ.ח. המבטיח לכל ולבת זוגך נסיעה נעימה שולח לכל לקוחותיו שפע ברכות לשנה החדשה

המשך מעמוד 7) לפוצץ את הוועידה הישראלית-הערבית הראשונה. ובתל-אביב בלטה, בימי פרשת לבון, כגרעין המחתרת העתונאים שנודעה בשם "יוניטד פרס". השניים ידועים לא רק לכל העתונאים בפאריס.

הערביים הרואים בהם שליחי מנגנון-החושך הישראלי.

ציירי הריאליזם. כאשר באו מדינות ערב, בלוחית אנשי הבטחון שלהם, לוועידה הניטרליסטית בבגדאד (ראה לעיל) הופיעו תעו אלה לראות שם את הפנים המוכרות של התאומים הסיאמיים. הדבר לא היה קשה. כי איאפשר היה למדינאי ערב לדבר מילה מבלי שיציין לידו ראשו של אחד ה"תאומים" — או איש ידיעות אחרונות הנוסף, יהושע חלמיש, גם הוא כותניו המנגנון.

הערבים החשודים לא יכלו לדעת כי מטרת התאומים היתה תמימה: להצטלב בחברת מנהיגי ערבי, כדי להשוויץ בפני חבריהם וקוראיהם. לספירת זה הוקדש עיקר זמנם. ואכן, לא לשוא. ידיעות אחרונות פירסם בגאווה תמונה של חלמיש, כשהוא נדחף לתוך טכס קבלתו של גמאל עבד אל נאצר, שחצי ראשו האחורי מופיע בתמונה. מעריב הצליח יותר, פירסם תמונה של שגב עם ראש שלם של עבד אל-נאצר, בעת טכס קבלת-פנים, ציין בגאווה כי "הצלם מימין הוא שליח מעריב בבגדאד, שהצטייד ב"מצלמה כדי להתקרב אל השליט המצרי".

ספורט זה עלה ביוקר. אנשי-הבטחון ה"ערביים" פנו לאמריקאים היוגוסלביים, התלוננו כי הכתבים הישראליים הם מרגלים, המהי וויס מיטרד ציבורי. היוגוסלבים שללו את תעודות כל הכתבים הישראליים, גרמו לכך התקרית האנטי-ישראלית הראשונה בוועידה. כשחמו הכתבים הזרם על מעשה זה, הוחזקו התעודות — אך רק אחרי שכתבי ישראל הבטיחו חניגית להדול מעיסיקיהם הידלתיים, ולהעמיד לפחות פנים שהם עתוי נאים רציניים.

דעות

דוקרב בשמש

המלחמה פרצה באופן פתאומי, ללא הודעה מוקדמת. באחד הימים פגש המשורר יהונתן רטוש, אביהם הרוחני של הכנענים, בשלמה גרודונסקי, הפילוסוף החרדי של דבר. בידי רטוש היתה חוברת של הליגה למניעת הכפייה הדתית, ת.ד. 200, ירושלים, נגד מיפקד התושבים. הוא ביקש את גרודונסקי לכתוב על כך.

לא היתה זאת בקשה מחוכמת. כי התנגד דות הליגה למיפקד נבעה מן הסעיף בשאי לון בו נתבקשו הנפקדים לציין אם הם יהודים או לא. הליגה סברה כי היהדות היא דת ולא לאום, וכי כל עברי בלתי-יהודי חייב לציין כי אינו יהודי.

אולם גרודונסקי רחוק מאד מדעות אלה. כעולה חדש יחסית, נציג אימיני של ה"אינטליגנציה היהודית במזרח אירופה, הוא אנטי-כנעני קיצוני, דוגל בקיומה של אומה יהודית עולמית.

כמו כל פולמוס, אין גרודונסקי דוגל בסייגים בפולמוס. על כך, כשהחל כותב את מאמרו "הלאום — חברים לדיעה, ת.ד. 200", כלל בו השמצות אישיות חריפות ביותר נגד רטוש עצמו. התקפה זו היתה מבוססת על טעות טכנית. גרודונסקי אמר כי רטוש כתב את החוברת, אך למעשה אין רטוש נמנה עם עסקני הליגה, שנוסדה על-ידי אחיו, עוזי אורנג.

אתגר הדא מעינה. רטוש גם הוא אינו עברי הטומן את ידו בצלחה, כשמודגמת לו הזדמנות טובה לפולמוס, הוא ישב, חיבר מאמר חריף נגד גרודונסקי, שלח אותו לדבר. אולם דבר סירב לפרסמו.

אדם אחר היה נכנע לגורלו, אך לא איש כרטוש. הוא הדפיס את מאמרו באלפיים טפסים, שלח אותו בדואר לאלפים מעוניינים: לעתונאים (על פי רשימת כתובות שמצא בספר העתונאים), לקיבוצים (לפי רשימה באטלס של הד"ר שפירא), לספרים (ספר-הכתובות של אק"ם) ולחברי העיתון הפועל של ההסתדרות, האחראים לעתון דבר. התוצאות לא איחרו לבוא. מזכיר מערכת הבוקר קבע לו ראיין עם עדיה גוימן, בעקבות ראיין זה, בו התקף רטוש את משפט אייכמן כתחבולה להפצת "תודעה יהודית", פורסם מאמר תחת הכותרת: "מש" פס אייכמן הוא סילוף ההיסטוריה". רטוש

התרגו, מפני שלדעתו היתה הכותרת להיות: "משפטיו של גרודונסקי הם ההיסטוריה". הוא שלח שני מכתבים לכת הבוקר, שניהם פורסמו. רטוש לא נשאר ללא מגיבים. המבקר בועז עברון פירסם בדורשבוועון אתגר כתבה בה שאל: "האם מותר לעתון לפרסם דברי השמצה, ולא לפרסם את השיבת המושמץ?" ברוח דומה שלחו שלושה צעירים — ישראל הר, אהרון שבתאי ובנימין תמוז — מכתב למערכת הבוקר. אך הארג לא פירסם אותו — אילי מפני שהארג עצמו נוהג לזרוק לסל המערכת מכתבים של אנשים שהושמץ מעל דפיו, אך אותו מיכתב פורסם בלמחרת, בו עובד רטוש כמגיב.

מי מוותר? בעיצומו של הקרב, כאשר גם הירחון מאזניים התייצב לימינו, נערך רטוש להתקפת-מצח. הוא פנה אישית לעורך דבר, חיים שורה, אמר לו דברים בוטים. "בסדר, בסדר", אמר שורה, "אך חכה עד אחרי הבחירות".

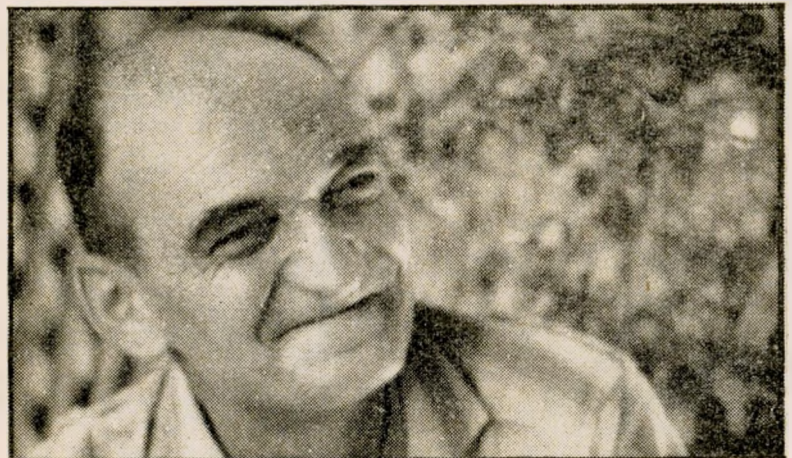
ואמנם השבוע פירסם דבר את התשובה, בקיצוצים קטנים. אך כדי להחזיר את שיווי המשקל, ניתן לגרודונסקי להצמיד לתשיבה מאמר נוכף שלו. ביצירה זו ציטט בהרחבה את הדברים שכתב רטוש לפני שנים נגד העליה היהודית, העמים השמצות ועלבונות על ראש כל האנשים שהתייצבו להגנת

ישר מתוך הכארים של חופה התחתית. קודם לכן היה שנים רבות ביחירי בקפריסין ובחיפה, עד שהבין לאן נושבת הרוח והצטרף למפלגה המתאימה. מיד כשהובא לקרית שמונה, החל ניזוי מנצל לטובתו את ריב העדות במקום, הצ' ליה לסלק את ראש המועצה המקומית, יצחק זכאי. ניזוי הסרה-השכלה נשאר בקרית שמונה בתפקיד ראש-מועצה, השתלב עד מהרה וביעילות במשטר שהקים אבריאל במקום.

קרוב הנאימים. לניזוי נשארו די יריבים גם אחרי סילוק זכאי. כל זמן שי הכוס הראשי היה אהוד, לא העז איש מהם להרים את ראשו. אך מיד עם הרחקתו של אבריאל מן האיזור, החל הקרב על שלטון היחיד בקריה.

היריב העיקרי היה מזכיר מועצת הפועלים, יצחק שטיינר. שטיינר, שנבחר גם כנציג מפא"י במועצה המקומית, הסתכסך עד מהרה עם ניזוי בשאלות השליטה על המועצה המקומית. הוא שכנע שני חברי מועצה מפא"יים אחרים להצטרף אליו, יחד נבעו מהחבר הרביעי שיסכים לפיטוריו ניזוי.

ניזוי גייס את עזרת מזכירות מפא"י. תחת לחץ נאומי הקרב שלו (ד"ם ישפך כאן אם אפיטרו!) הדיחה המזכירות את שטיינר

משורר רטוש מה אומרת הסוררת

ושני חבריו. ניזוי חזר להיות שליט יחיד. בבחירות לכנסת הרביעית, לפני שנתיים, קמו לניזוי יריבים חדשים. קביצת אנשי מפא"י, בראשות ראש לשכת העבודה שמואל אוהנה, הציעה אדם חדש לתפקיד ראש מועצה: דוד מורה, רחוק, מנהל בית-הספר המקומי, דניס, בעל השכלה אוניברסיטאית המקובל על כל אנשי המקום כאדם ישר. מורה לא רצה להיכנס לתוככי הפוליטיקה, סירב להציג את מועמדותו. אולם אוהנה הצטר כמוצא מרוקאי שהיה סרן בצה"ל, המשיך להילחם בניזוי. אחת הניצואות: מפא"י הפסידה את הרוב המוחלט שלה, נאלצה להקים קואליציה עם מפ"ם והדתיים. עד הבחירות לכנסת החמישית לחשי האשי מותינה, לא אנשי מורה מתחת לפני ה"שטח. עם התחלת מערכת הבחירות יצאו מתנגדי ניזוי בגלוי נגדו. גדול מפא"י התערבו, החליטו לבסוף שמיכה שביט, הי בוס של עיירת הפיתוח, יחליט.

המשך יבוא. ניזוי התכונן לביקור שביט. אנשיו הפיצו שמועה שבעל-הקולנוע האשכנזי במקום השמיעי הערה מעליבה על הפרוקאים. מאות נאספו ליד הקולנוע. ניזוי ניצל את נוכחיהם להשמיע את נאימיה-האיום שלו, בדבר סכנת הרוח. שביט נכנע להפגנה הספונטאנית. היא החליט לדחות את ההכרעה עד לאחר הבחירות. ניזוי היה בטוח שניצח. היא טעה.

לדוד מורה נמאסו התככים. יחד עם עיד חבר מסיעת מפא"י במועצה חתם על דרישה להדחת ניזוי. מיזר המועצה ניטלה לפתע תמיכת הרוב שהחזיק בשלטון. מועמדם הבא של ששת אנשי הקואליציה החדשה, שנוצרה עקב שינוי דעתם של אנשי מפא"י, היה דוד מורה עצמו. אולם ניזוי עדיין לא ייחר. מיד לאחר תביעת המועצה שיתפטר, התכנסה מזכירות מפא"י, תבעה לשני האנשים המורדים לבטל את דרישתם, להמשיך לתמוך בראש המועצה הותיק.

רטוש, ואף על ידייהם שלא התערבו כלל (ביניהם עורך העולם הזה). לשיא הגיע כי פיסקה שקבעה כי הוא "מוכן לוותר בכלל על תרומתו של רטוש לשיירה העברית".

פיסקה זו הגדישה את הסאה אצל כמה משוררים צעירים, הרואים ברטוש את אחד מגדולי המשוררים העבריים בשעה זו. בי גליון השבוע של אתגר כתב עמוס קינן נאמר נלהב על שירת רטוש. אך עלה על כולם הפזמונאי של דבר, יוסי גמזו, בנו של המבקר התיאטרוני, שהגיש לדבר שיר 109 שורות נגד גרודונסקי, בגלל איתה פיסקה בה ויתר על שירת רטוש.

כתב גמזו-הבן: "גרודונסקי אולי כן, — לא אנו / וחדונו / הכחשינכחיש ולא / נאמר דברים ברורים: / אגרוף לנו קפון, / ואילו / וכידוע — / רחביהלב / דרכם / סוגה ביוחורים... / "גרודונסקי אולי כן, / אולם / האם פוטר הוא / אותנו — / מלשאול / את פי הנערה / (אותה שירה עברית / אשר / בשמה ויתר הוא / על כל תרומות רטוש / במחי / ובטערה) — / "לשאול: האם גם היא / בעצם, / מוותרת / על כל שקק בו הוא / — פחות או אף יותר — / או שמא מוותרת / הפעם / הסוררת / דווקא על ויתורו / הדק / של המוותר?"

דבר סירב לפרסם את השיר.

קרית שמונה ניזוי אינו מתנור

האם יתפטר אשר ניזוי מתפקידו כיושב-ראש המועצה? זאת שאלו את עצמם השבוע כל תושבי קרית-שמונה. ניזוי לא התכוון להתפטר. הקרב הראשון התנהל עוד בתקופת-שליטו של אהוד אבריאל ב-1956 (העולם הזה 1977). אז הובא ניזוי לקרית שמונה,